

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝ

Δεν υπάρχει περιθώριο για άλλα μέτρα

«Οι φαρμακευτικές πολιτικές που εφαρμόστηκαν κατά τη διάρκεια της κρίσης, μας ανάγκασαν σε ένα διαρκές crisis management, με αποτέλεσμα να περιοριστούν σημαντικά οι δυνατότητές μας για στρατηγικές ανάπτυξης», τονίζει ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας, κ. Θεόδωρος Τρύφων, ξεκαθαρίζοντας παράλληλα ότι η Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία δεν μπορεί να αντέξει νέα μέτρα. Ο κ. Τρύφων απαριθμεί τα προβλήματα που προκάλεσαν οι εσφαλμένες πολιτικές των τελευταίων ετών και καταθέτει τις προτάσεις της ΠΕΦ που μπορούν να δώσουν ανάσα ζωής στο ΕΣΥ.

Ποια είναι τα βασικότερα προβλήματα που προκλήθηκαν στην ελληνική φαρμακοβιομηχανία από την πολιτική που ακολούθηθηκε στο φάρμακο την τελευταία πενταετία;

Η Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία υπέστη τις συνέπειες των εσφαλμένων πολιτικών που εφαρμόστηκαν την τελευταία πενταετία στο χώρο του φαρμάκου, οι οποίες οδήγησαν σε οικονομικό αδιέξοδο ένα δυναμικό βιομηχανικό κλάδο, με ετήσια συνεισφορά ύψους 2,8 δισ. ευρώ στο ΑΕΠ της χώρας μας. Συγκεκριμένα:

- Στο πλαίσιο της μνημονιακής υποχρέωσης να μειωθεί η φαρμακευτική δαπάνη, εφαρμόστηκαν, μονομερώς, εξοντωτικές μειώσεις στις ήδη χαμηλές τιμές των καταξιωμένων Ελληνικών φαρμάκων και κυρίως των γενοσήμων, τα οποία αποτελούν το βασικό προϊόν της Ελληνικής παραγωγής. Είναι χαρακτηριστικό το παράδοξο ότι τα Ελληνικά φάρμακα, ενώ αντιπρο-

σωπεύουν σε όγκο το 18% και σε αξία μόλις το 25% της φαρμακευτικής δαπάνης, υπέστησαν πολύ μεγαλύτερες μειώσεις στις τιμές τους, σε σύγκριση με τα ακριβότερα φάρμακα.

- Οι οικονομικές επιβαρύνσεις που αντιμετώπισε η Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία σε επίπεδο άμεσης και έμμεσης φορολογίας άγγιξαν το 55%, συνθέτοντας ένα πλήρως ασφυκτικό οικονομικό πλαίσιο για έναν βιομηχανικό κλάδο που αντιμετωπίζει υψηλά λειτουργικά και χρηματοοικονομικά κόστη και περιορισμένη πρόσβαση στις πηγές χρηματοδότησης. Δυστυχώς, φτάσαμε στο σημείο, το 50% των εσόδων από όσα φάρμακα τιμολογούμε να πηγαίνει σε rebate και clawback.
- Η απουσία μια οργανωμένης πολιτικής ενθάρρυνσης της χρήσης Ελληνικών Φαρμάκων εμπόδισε την αύξηση της διείσδυσης των εγχωρίως παραγομένων φαρμάκων. Αντί για δράσεις ολοκληρωμένης

ενημέρωσης των Ελλήνων γιατρών, φαρμακοποιών και ασθενών για τα ασφαλή και προσιτά Ελληνικά γενόσημα, εφαρμόστηκαν αστυνομικού χαρακτήρα διατάξεις και νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες δεν έφεραν κάποιο αποτέλεσμα.

- Σε αντίθεση με τα εισαγόμενα γενόσημα φάρμακα, τα οποία λαμβάνουν σε πολύ συντομότερο χρονικό διάστημα άδειες κυκλοφορίας στην Ελληνική αγορά, η εγχώρια Φαρμακοβιομηχανία αντιμετωπίζει σημαντικές καθυστερήσεις στην αδειοδότηση των νέων φαρμάκων της. Το γεγονός αυτό δημιουργεί, αναμφίβολα, συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού σε βάρος των Ελληνικών φαρμάκων.

Η ΠΕΦ κάνει λόγο για μειώσεις στις τιμές των γενοσήμων της τάξεως του 45-65%. Σε συνδυασμό με rebate και clawback, πού βρισκόμαστε σήμερα, σε σχέση με το 2008;

Το πρόβλημα εντοπίζεται κυρίως στα νέα γενόσημα, δηλαδή αυτά που κυκλοφόρησαν μετά το 2012. Η τιμή των συγκεκριμένων φαρμάκων ορίζεται ονομαστικά στο 32,5% της τιμής του προϊόντος αναφοράς για όσο διάστημα αυτό ήταν πρωτότυπο, συνιστώντας μια μείωση της τάξεως του 70% από την αρχική τιμή. Και λέμε ονομαστική τιμή, γιατί μετά θα πρέπει να συνοπολογιστούν τα επιβαλλόμενα rebate και τα clawback. Σημειώνεται, ότι όλα τα rebate κυμαίνονται μεσοσταθμικά στο 12,5 με 13,5%, ενώ το clawback κινείται στο 10%.

Τα δεδομένα αυτά διαμορφώνουν μη βιώσιμες συνθήκες για πολλή γενόσημα που αδυνατούν να κυκλοφορήσουν στις τιμές αυτές, συνιστώντας πλήγμα για την Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία. Στο πλαίσιο αυτό, η απόσυρση των προσιτών Ελληνικών Φαρμάκων από την αγορά ανοίγει τον δρόμο για την υποκατάστασή τους από ακριβά εισαγόμενα φάρμακα. Μια τέτοια εξέλιξη θα δυσχεράνει την πρόσβαση των ασθενών στις αναγκαίες φαρμακευτικές θεραπείες με ανυπολόγιστες συνέπειες σε επίπεδο Δημόσιας Υγείας. Παράλληλα, το ισχύον πλαίσιο προκαλεί καθίζηση και στα έσοδα της δημόσιας ασφάλισης.

Η κατάσταση, όσον αφορά το πλεονέκτημα της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης δεν φαίνεται να αλλιάζει. Από την άλλη πλευρά η πίεση των νέων φαρμάκων διαρκώς αυξάνεται. Κάποια νέα μέτρα ενδεχομένως θα χρειαστούν στο άμεσο μέλλον. Αντέχουν οι Ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες νέα μέτρα;

Υπό τις συνθήκες που σας περιέγραψα παραπάνω, η Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία - που αντιπροσωπεύει 27 σύγχρονες παραγωγικές μονάδες στη χώρα μας, κατέχει το 60% των θέσεων εργασίας του κλάδου και το 100% των νέων επενδύσεων και τη δεύτερη θέση στις εξαγωγές - οδηγείται στα όρια του

αφανισμού. Αυτό θέλουμε;

Οι φαρμακευτικές πολιτικές που εφαρμόστηκαν κατά τη διάρκεια της κρίσης μας ανάγκασαν σε ένα διαρκές «crisis management», με αποτέλεσμα να περιοριστούν σημαντικά οι δυνατότητές μας για στρατηγικές ανάπτυξης. Φυσικά και δεν υπάρχει περιθώριο για άλλα μέτρα, εκτός εάν στόχος μας είναι η επικράτηση στη αγορά μόνο των ακριβών εισαγόμενων φαρμάκων και η πλήρης αποβιομηχάνιση της χώρας.

Ωστόσο, ένα τέτοιο ενδεχόμενο δεν θα έχει δραματικές συνέπειες μόνο στη βιωσιμότητα της Ελληνικής Φαρμακοβιομηχανίας, αλλά και στη Δημόσια Υγεία. Οι αλληλέπαλληλες μειώσεις στις τιμές των οικονομικών Ελληνικών φαρμάκων θα οδηγήσουν στην απόσυρσή τους από την αγορά, καθώς θα κριθεί ως ασύμφορη η παραγωγή τους. Ως συνέπεια αυτού, η αγορά θα μονοπωληθεί από τα ακριβά εισαγόμενα φάρμακα, κάτι που ιδίως σε περίοδο στενότητας των εισοδημάτων θα δυσχεράνει την πρόσβαση των ασθενών στις αναγκαίες θεραπείες. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν, ότι εγείρονται και ηθικά ζητήματα.

διαμόρφωση της δαπάνης. Σε μια τέτοια κατεύθυνση, οι αποσπασματικές μειώσεις που εφαρμόστηκαν τα προηγούμενα χρόνια στις τιμές θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε συμφωνίες τιμής - όγκου.

Ακούμε συνεχώς για μέτρα υπέρ των γενοσήμων. Υπήρξε τελικά αύξηση του όγκου συνταγογράφησης; Αυτή τη στιγμή παρατηρείται μια αύξηση της διείσδυσής τους σε κάποιες θεραπευτικές κατηγορίες, κάτι

Σε κάθε περίπτωση, το να μην αξιοποιείται η δυναμική ενός κλάδου, ο οποίος εδώ και 50 χρόνια αναπτύσσει σημαντική τεχνογνωσία, ενώ σύμφωνα με εγχώριες και διεθνείς μελέτες συγκαταλέγεται μεταξύ των εννέα αναπτυξιακών δυνάμεων που θα οδηγήσουν στην έξοδο της χώρας μας από την κρίση, δεν έχει κάποια λογική.

Θα συνεχίσουμε να λειτουργούμε ως υπεύθυνος κοινωνικός εταίρος και στο πλαίσιο αυτό θέλουμε τη βιωσιμότητα των ταμείων. Τασσόμαστε υπέρ της υιοθέτησης δίκαιων μέτρων, τα οποία θα λαμβάνουν υπόψη την αναλογική συμμετοχή του κάθε κέντρου κόστους στη

που είναι πολύ θετικό, πλην όμως απέχει πολύ από τον επιδιωκόμενο στόχο προς όφελος τόσο των Ταμείων, όσο και των ασθενών.

Ωστόσο, το σημαντικό είναι, ότι σήμερα ο Έλληνας ασφαλισμένος έχει αρχίσει να αντιλαμβάνεται την ποιότητα και την αξιοπιστία του Ελληνικού φαρμάκου και να εξετάζει

το κόστος της δικής του συμμετοχής στις φαρμακευτικές θεραπείες. Από τις εναλλακτικές επιλογές που έχει μέσω των εγχώρια παραγομένων φαρμάκων, μπορεί να καταλάβει, ότι πρέπει να πάει προς τα εκεί για να έχει και ποιότητα και οικονομία.

Το Ελληνικό Φάρμακο κυκλοφορεί άθλωστε εδώ και 50 χρόνια στα

ελληνικά νοικοκυριά. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι οι εκατομμύρια συσκευασίες Ελληνικών φαρμάκων που έχουν χρησιμοποιηθεί όλα αυτά τα χρόνια από τους Έλληνες ασθενείς, τα έχουν καταξιώσει στη συνείδησή τους.

Άρα, ναι μεν έχει αρχίσει να τινύεται η εμπιστοσύνη στα γενόσημα και ιδιαίτερα στα εγχωρίως παραγόμενα, αλλά χρειάζεται να γίνουν σημαντικά βήματα για να πετύχουμε τον στόχο.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΦ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ

1. Κατάρτιση ενός βιώσιμου προϋπολογισμού για το φάρμακο, ο οποίος θα προσεγγίζει το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την κατά κεφαλήν δαπάνη για το φάρμακο, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες του ανασφάλιστου πληθυσμού και τη συμμετοχή των υπόλοιπων κέντρων κόστους, πλην του φαρμάκου, στη διαμόρφωση της συνολικής δαπάνης.
2. Περιορισμός των αυθαίρετων οριζόντιων rebate και clawback για τα εγχωρίως παραγόμενα φάρμακα, σε μια προσπάθεια σταθεροποίησης του κλάδου της Ελληνικής Φαρμακοβιομηχανίας.
3. Αποκατάσταση των λαθών που παρατηρήθηκαν τα τελευταία χρόνια στα δελτία τιμών των φαρμάκων, οδηγώντας σε στρεβλώσεις στην αγορά. Ο κυκλώνας των ανακοστολογήσεων των προηγούμενων ετών θα πρέπει να σταματήσει, καθώς έθεσε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος το ζήτημα της τιμολόγησης, εστιάζοντας μονοδιάστατα στις τιμές των φαρμάκων και επιβάλλοντας εξοντωτικές μειώσεις στα οικονομικά Ελληνικά φάρμακα.
4. Έλεγχος και αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των ακριβών φαρμακευτικών θεραπειών με στόχο την αποζημίωση από την κοινωνική ασφάλιση των πραγματικά καινοτόμων φαρμάκων.
5. Εφαρμογή μιας πολιτικής εγχώρια παραγομένων γενόσημων μέσω δράσεων ενημέρωσης του κοινού, με στόχο την ενθάρρυνση της χρήσης τους από τους Έλληνες ασθενείς και την αύξηση της διείσδυσής τους στην ελληνική φαρμακευτική αγορά.
6. Προώθηση σειράς μεταρρυθμίσεων σε μια κατεύθυνση ελέγχου της κατανάλωσης και προώθησης της σωστής χρήσης των φαρμάκων.
7. Συμμετοχή της εγχώριας φαρμακοβιομηχανίας στο σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας.
8. Διαμόρφωση ενός νέου μοντέλου πολιτικής για το φάρμακο με σταθερούς κανόνες και κίνητρα στην αγορά.
9. Ενίσχυση της Διεύθυνσης Φαρμάκου του ΕΟΠΥΥ.
10. Στελέχωση και ενίσχυση των αρμοδιοτήτων στον ΕΟΦ.

Έχετε πει, ότι ο προϋπολογισμός για την Υγεία τα τελευταία δύο χρόνια βρίσκεται σε πολύ χαμηλά, ανέφικτα επίπεδα. Σχεδόν 30% κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Τι προβλήματα δημιουργεί αυτό και ποιο ποσό θεωρείτε λογικό να διατίθεται για το Φάρμακο;

Είναι ξεκάθαρο, ότι η εκτόξευση της φαρμακευτικής δαπάνης στα υπερβολικά επίπεδα του 2009 κατέστησε αναγκαία τη λήψη μέτρων σε μια κατεύθυνση περιστολής της. Ωστόσο, ο μνημονιακός στόχος για δημόσια φαρμακευτική δαπάνη στο 1% του ΑΕΠ απείλησε τη βιωσιμότητα τόσο της δημόσιας υγείας, όσο και της φαρμακευτικής αγοράς. Κι ενώ θα περίμενε κανείς, η επίτευξη ενός τέτοιου στόχου να ενταχθεί στο πλαίσιο μιας συνολικής πολιτικής ουσιαστικής αναδιάρθρωσης – εξυγίανσης της φαρμακευτικής αγοράς, μέσω προώθησης των αναγκαίων διαρθρωτικών μέτρων, η λογική της Τρόικα βασίστηκε μονοδιάστατα σε μια λογιστική αντίληψη του συγκεκριμένου μεγέθους.

Στο πλαίσιο αυτό, υιοθετήθηκε μια πολιτική βίαιων και οριζόντιων περικοπών που αγνόησαν πλήρως τις ανάγκες των ασθενών, τις ιδιαιτερότητες του Ελληνικού Συστήματος Υγείας. Και επιπλέον αφήνει χωρίς αξιοποίηση τις προτάσεις της Ελληνικής Φαρμακοβιομηχανίας που εξασφαλίζουν κάλυψη του 70% των φαρμακευτικών αναγκών της ΠΦΥ

και του 50% της νοσοκομειακής περίθαλψης σε χαμηλές τιμές και χωρίς κάποιο επιπλέον κόστος για το κράτος. Υπό τις συνθήκες αυτές, οδηγηθήκαμε στα εξής:

- Ο στόχος για συγκράτηση της φαρμακευτικής δαπάνης έχει επιφέρει αντίθετα αποτελέσματα στη δημόσια υγεία και την εθνική οικονομία από αυτά που επιζητούσαν οι αρμόδιοι. Η μείωση κατά 60% του συγκεκριμένου μεγέθους οδήγησε, όπως είπατε, την Ελλάδα στη χαμηλότερη κατά κεφαλή δημόσια φαρμακευτική δαπάνη στην Ε.Ε (179 ευρώ έναντι 320, που είναι η μέση κατά κεφαλήν δαπάνη στην Ευρώπη) με δραματικές συνέπειες στη δημόσια υγεία, αλλιά και τα δημόσια έσοδα. Σύμφωνα, μάλιστα, με έρευνα που διεξήγαγε πρόσφατα το πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, για κάθε 100 εκατομμύρια ευρώ μείωση στη φαρμακευτική δαπάνη, το κράτος στερείται δημόσια έσοδα ύψους 47 εκατ. ευρώ, καθώς επίσης και 350 θέσεις εργασίας υψηλής εξειδίκευσης.
- Προκειμένου να περισταθούν οι δαπάνες υγείας, υπήρξε μονομερής εστίαση δραματικών μειώσεων στη φαρμακευτική δαπάνη με

συνέπεια να επηρεαστούν πολύ λιγότερο άλλα κέντρα κόστους που έχουν σημαντική συμμετοχή στη διαμόρφωση του συνολικού κόστους υγείας

- Οδήγησε σε έμμεση ενίσχυση του μεριδίου αγοράς των ακριβών εισαγομένων φαρμάκων σε βάρος της εγχώριας παραγωγής. Τα τελευταία χρόνια μάλιστα και παρά τη διαρκώς συρρικνούμενη φαρμακευτική δαπάνη, παρατηρήθηκε αύξηση ύψους 23% στο μερίδιο αγοράς των ακριβών φαρμάκων. Είναι προφανές λοιπόν, ότι είναι αναγκαίο να επαναπροσδιοριστεί το ύψος του προϋπολογισμού για τη φαρμακευτική περίθαλψη σε ρεαλιστικά επίπεδα, κάτι που προϋποθέτει για εμάς τα εξής:
- Τον προσδιορισμό της φαρμακευτικής δαπάνης για τα φάρμακα στα 2,3 δις ευρώ έναντι των 2 δις ευρώ που ισχύουν σήμερα. Αυτό έχει τονιστεί εξάλλου κι από την πολιτική ηγεσία.
- Τη διαμόρφωση ξεχωριστού κλειστού προϋπολογισμού για τα φάρμακα υψηλού κόστους (ΦΥΚ).
- Τον διαχωρισμό των πολιτικών κοινωνικής πρόνοιας στον τομέα του φαρμάκου από τον κλειστό προϋπολογισμό της φαρμακευτικής δαπάνης.

Έχετε μιλήσει για παρεμβάσεις της Τρόικα, που έπλητταν την Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία. Πού ακριβώς αναφέρεστε;

Κατά τη διάρκεια του μνημονίου, ο κλάδος της εγχώριας παραγωγής φαρμάκου υπέστη ένα δραματικό πλήγμα σε επίπεδο τιμολόγησης, φορολογίας, αλλιά και μέσω σειράς οικονομικών επιβαρύνσεων, με αντιπροσωπευτικότερα τα διαδοχικά ετήσια rebate και clawback και το κούρεμα των Ελληνικών ομολόγων, με τα οποία είχαν πληρωθεί παραγγελίες από την Ελληνική φαρμακοβιομηχανία, από το PSI. Η κατάσταση επιδεινώθηκε κι από την πλήρη απουσία μιας πολιτικής ενθάρρυνσης της χρήσης γενοσήμων. Το ασφυκτικό πλαίσιο που διαμορφώθηκε για τις εγχώριες φαρμακευτικές βιομηχανίες περιόρισε σημαντικά τις δυνατότητές τους για στρατηγικές ανάπτυξης, καθιστώντας σε πολλές μονάδες ορατό τον κίνδυνο αφανισμού τους.

Στο πλαίσιο αυτό, αγνοήθηκαν οι κοστολογημένες προτάσεις του κλάδου μας, σύμφωνα με τις οποίες και

**ΣΥΝΤΑΓΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΜΕ ΤΗ ΔΡΑΣΤΙΚΗ ΟΥΣΙΑ**

«Η συνταγογράφηση με βάση τη δραστική ουσία απετέλεσε μέτρο που δεν απέδωσε τίποτα σε όρους εξοικονόμησης. Απεναντίας, δημιούργησε στρεβλώσεις, αφαιρώντας ουσιαστικά την «ταυτότητα» των Ελληνικών φαρμάκων. Αποκλείοντας τη συνταγογράφηση με βάση την εμπορική ονομασία, μειώθηκε η αντιλαμβανόμενη αξία (perceived value) του κάθε φαρμάκου που είναι μοναδική για τους ασθενείς και τους γιατρούς. Παράλληλα, το συγκεκριμένο μέτρο δεν συνοδεύτηκε από την παροχή των κατάλληλων κινήτρων σε γιατρούς, φαρμακοποιούς και ασθενείς, έτσι ώστε η χρήση των γενοσήμων να γίνει συνειδητή επιλογή τους. Στο πλαίσιο αυτό απετέλεσε, αναμφίβολα, ένα αντικίνητρο για τη διεύρυνση της χρήσης τους».

χωρίς κάποιο επιπλέον κόστος για το κράτος δεσμευόμαστε για τα εξής:

- Για την κάλυψη του 70% της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και του 50% της νοσοκομειακής περίθαλψης με αξιόπιστα, επώνυμα και οικονομικά φάρμακα.
- Για την άμεση υλοποίηση νέων επενδύσεων σε πάγιο εξοπλισμό, σε τεχνολογία αιχμής, σε έρευνα και τεχνολογία.
- Για την ενίσχυση της απασχόλησης με τουλάχιστον 2.000 νέες προσλήψεις, αυξάνοντας σημαντικά και την έμμεση απασχόληση.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι το Ελληνικό Φάρμακο «θυσιάστηκε» στο βωμό των εξοικονομήσεων και της μονοπωλίου της αγοράς από τα ακριβά εισαγόμενα φάρμακα. Εκ του αποτελέσματος άηλωστε αποδεικνύεται, ότι οι παρεμβάσεις της Τρόικα απέτυχαν να επιφέρουν την οικονομική θεραπεία και δημοσιονομική εξυγίανση, στον τομέα της φαρμακευτικής περίθαλψης. Η υγειονομική κρίση εξακολουθεί να σοβεί στη χώρα μας, απειλώντας την υγεία των πολιτών και τη βιωσιμότη-

τα της ασφαλιστικών Ταμείων.

Έμμεσα, η Τρόικα με τις εμμονές της σε μέτρα τα οποία δεν είχαν κάποια πιθανότητα επιτυχίας στην Ελλάδα, οδήγησε σε σημαντική συρρίκνωση έναν από τους τελευταίους παραγωγικούς κλάδους της χώρας, χωρίς όφελος για τα ταμεία, ανακατανέμοντας απλώς τα μερίδια αγοράς μέσα σε κλειστό προϋπολογισμό.

Η νέα ηγεσία του υπουργείου Υγείας, τις πρώτες μέρες που ανέλαβε τα καθήκοντά της, είχε τονίσει πολλές φορές, ότι «η Ελλάδα μπορεί να γίνει Ελβετία του Νότου στην παραγωγή φαρμάκου». Πώς κρίνετε τις προθέσεις της κυβέρνησης για το Ελληνικό φάρμακο και τι περιμένετε στην πράξη;

Νομίζω, ότι την απάντηση την δίνουν οι αριθμοί στην περίπτωση αυτή. Από τη θέση του δεύτερου πιο δυναμικού εξαγωγικού πόλου στη χώρα μας και με 27 υπερσύγχρονες παραγωγικές μονάδες, μια σπουδαία τεχνολογία 50 ετών και επενδύσεις 30 εκατομμυρίων ετησίως σε περισσότερα

από 80 ερευνητικά προγράμματα, η Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία αντιπροσωπεύει ένα κλάδο που πρέπει να συμμετάσχει ενεργά στο σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας μας.

Τα στοιχεία αυτά αφήνουν σίγουρα πολλή περιθώρια αισιοδοξίας. Ωστόσο, όσο συνεχίζεται η μονοδιάστατη ηγοιστική αντίληψη των προηγούμενων ετών, υποβαθμίζονται όλο και περισσότερο οι αναπτυξιακές δυνατότητες του κλάδου. Στο πλαίσιο αυτό, κρίνεται αναγκαία η χορήγηση των απαραίτητων κινήτρων με την εφαρμογή μιας ειδικής φορολογικής πολιτικής να είναι το πρώτο βήμα σε μια τέτοια κατεύθυνση. Παράλληλα, είναι αναγκαία η διαμόρφωση ενός νέου μοντέλου φαρμακευτικής πολιτικής με σταθερούς κανόνες στην αγορά, με στόχο την απελευθέρωση των αναπτυξιακών επενδύσεων.

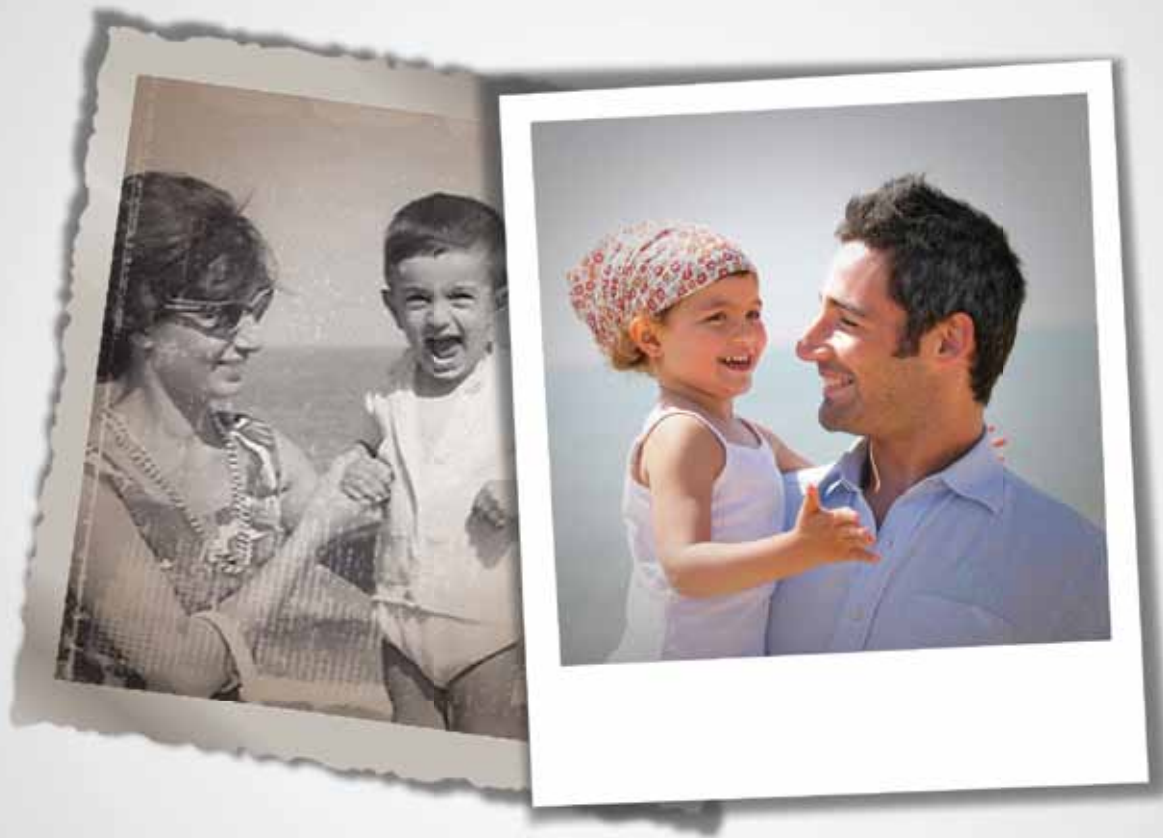
Η Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία έχει τη δυναμική να διαδραματίσει ρόλο κοινωνικού εταίρου, γι' αυτό και κρίνεται αναγκαία η διαμόρφωση ενός κλίματος διαλόγου με την κυβέρνηση, με στόχο όχι μόνο την κάλυψη των φαρμακευτικών αναγκών, αλλά και την ενεργοποίηση των διαδικασιών που θα ενθαρρύνουν την ανάπτυξη του κλάδου, προς όφελος της οικονομίας. Συνεπώς, είναι σημαντικό να υπάρξει μια συνεργασία κι ένα κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης στη θέση των άδικων οριζόντιων μέτρων που εφαρμόστηκαν τα προηγούμενα χρόνια.

Έχοντας την τιμή και την ευθύνη να εκπροσωπώ την Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία, θέλω να πιστεύω σε μια προοπτική αποτελεσματικής συνεργασίας με τη νέα πολιτική ηγεσία, με στόχο την εδραίωση αναπτυξιακών ρυθμών για τη χώρα μας. Σε μια τέτοια κατεύθυνση, ουσιαστικό ρόλο θα διαδραματίσει και η χορήγηση των απαραίτητων κινήτρων στις πολυεθνικές βιομηχανίες, με στόχο την ενθάρρυνση των επενδύσεων σε παραγωγή και έρευνα. ■

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

«Το μοντέλο διαγωνιστικής διαδικασίας που ακολουθείται στα νοσοκομεία για την προμήθεια φαρμάκων οδήγησε στην άνευ όρων παράδοση τους στους εισαγωγείς φαρμάκων. Κατά την τελευταία μάλιστα τριετία, οι διαγωνισμοί που διενεργήθηκαν από την Επιτροπή Προμηθειών Υγείας είχαν ως μοναδικό κριτήριο τη χαμηλότερη τιμή, με την παράλληλη δέσμευση η προμήθεια του εκάστοτε φαρμάκου να γίνεται από έναν μόνο προμηθευτή. Το γεγονός αυτό έδωσε τη δυνατότητα σε συγκεκριμένες πολυεθνικές φαρμακοβιομηχανίες που έχουν παράδοση σε στρατηγικές *dumbing* τιμών να προσφέρουν εξευτελιστικές τιμές προκειμένου να αναδειχθούν μειοδότες. Την τακτική αυτή την ακολουθούσαν μάλιστα ακόμα κι όταν ήξεραν εκ των προτέρων, ότι αδυνατούσαν να προμηθεύσουν το Εθνικό Σύστημα Υγείας με την εκάστοτε ζητούμενη ποσότητα φαρμάκου. Οι συνθήκες αυτές διαμόρφωσαν αναμφίβολα ένα πλαίσιο μονοπωλιακής ομηρίας ανά δραστική ουσία, εξοντώνοντας τον εγχώριο ανταγωνισμό και συμβάλλοντας στην πλήρη αποβιομηχάνιση της χώρας μας».

50 χρόνια τώρα μεγαλώνουμε,
για να μεγαλώνετε κι εσείς καλύτερα.

RUN PRODUCTIONS | ml+

Έρθε ο καιρός να συστηθούμε!

50 χρόνια τώρα μας εμπιστεύεστε και συνεχίζουμε να δημιουργούμε αξιόπιστα ελληνικά φάρμακα. Είμαστε σε κάθε ελληνικό σπίτι και σε 60 χώρες και μεγαλώνουμε συνεχώς, για να μεγαλώνετε κι εσείς καλύτερα.

Η πρωτοπόρος Ελληνική φαρμακευτική βιομηχανία

www.elpen.gr

Φροντίδα για τον άνθρωπο